

ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK

Kéthetenként zajlik felnőtt bibliaóra a parókián. Szeretettel hívjuk az érdeklődőket. Összejövetelünk célja az adott szentírási témák átbeszélése, interaktív feldolgozása, lelki elmélyítése, de összejövetelünk második részében egyéb egyházi, illetve keresztény életünket érintő aktuális kérdéstről is kezdeményezhető beszélgetés. Hitet és a testvéri összetartozás élményét egyaránt egyaránt erősítő találkozásaink nyitott alkalmak. Hívunk, várunk.

Betegeinkért naponta imádkozunk templomunkban. Áldott állapotban lévő édesanyáinkért és gyermekáldást esdő házaspárjainkért, ill. a lelki és szeretetválsággal küzdő családjainkért havonta egyszer ajánljuk fel a liturgiát. Néma hívőnek papja sem érti szavát; ezért szeretettel kérem, mindhárom szándék kapcsán keressenek, hogy az imádságot nevesíteni tudjam. Egyházközségünk fekvő betegeit minden hónap első péntekén felkeresem. Kérem és várom a családok jelzését, ha valaki megbetegszik, és házhoz/ágyhoz kötötté válva igényli a szentégi találkozást az Úr Jézussal.

„Hiába fűrösztöd önmagadban, csak másban moshatod meg arcodat.” Leginkább igaz ez a mi Urunk Jézus Krisztus arcának vonzására, irgalmas szeretetének személyes életünkben megtapasztalt valóságára. Rendszeres gyónási lehetőségünk van havonta kétszer, a vasárnapi liturgia alatt. *Soltész János atya* a hónap első, *Mosolygó Marcell atya* a hónap harmadik vasárnapján gyóntat. Parókus atya pedig – előzetes egyeztetéssel – gyóntatásra is, lelki beszélgetésre is bármikor készséggel áll rendelkezésre. Éljük a lehetőségekkel!

Felgyorsult és változó világunkban nagy ajándék számunkra a templomunk, szertartásaink állandósága. Jó tudni, hogy ehhez a közösséghez tartozunk. Bátorítunk mindenkit: érezzük sajátunknak, identitásunk részének, s jelenlétünkkel, imádságunkkal, anyagi hozzájárulásunkkal is fejezzük ki, éljük meg az Istenhez, görögkatolikus egyházunkhoz és konkrét kertvárosi közösségünkhöz való tartozásunkat. – A templom, a parókia fenntartása közös kötelességünk. Ezért is előírás egyházunkban az évenkénti egyházfenntartási hozzájárulás megfizetése. Ez a „tagsági díj” biztosítja a templom világítását, fűtését, a liturgikus eszközök beszerzését, a karbantartási munkákat. E befizetésekkel tartjuk fenn az egyházközségi irodát, a közösségi termet, ebből jut a közösségi programok finanszírozására, papunk, sekrestyésünk javadalmazására. Ezért szeretettel bátorítunk mindenkit az éves egyházfenntartás befizetésére. Ezt megtehetik személyesen, ill. a templomból elvihető csekken befizetve, vagy utalással az egyházközség számlaszámára: Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, 11100702-18799303-36000001. *(Ezt akár havi bontásban is megtehetik, hogy a befizetés ne egy összegben terhelje a családi költségvetést.)* – Az egyházfenntartás összege nincs konkretizálva; az éves hozzájárulás ajánlott összege éves jövedelmünk 1%-a. *(Ez nem azonos az 1%-os adó-felajánlással.)* A konkrét összeget mindenki saját lelkiismerete, lehetőségei, terhei, anyagi helyzete alapján tudja meghatározni.

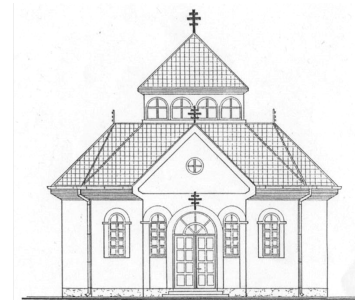
Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.
www.kertvarosigorogok.hu – 06-30/415-50-92 – hitoktatasi.iroda@gmail.com

Számlaszámunk: 11100702-18799303-36000001 – Felelős kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2024 NAGYHÉT – HÚSVÉT

KERESZT ÉS SZERETET

Összeállította: Leskovics-Boros Gréta

A **kereszt** a hívő ember számára a testi-és lelki szenvedésnek a jelképe. Félünk a szenvedéstől, beleborzongunk, mert tudjuk, hogy az fájdalommal jár. De nem szabad magunkat azzal áztatni, még ha eddig így is volt, hogy a mi, vagy a családtagjaink élete végig fájdalommentes és szenvedéstől mentes lesz.

Szülőként sok terhet leveszünk a gyerekeink válláról, hogy nekik könnyebb legyen az élet, ne fáradjanak el túlságosan a nagy nyomás alatt, és tudjanak az elvárásoknak megfelelni.

Lehet, hogy ez által könnyebbek lesznek a mindennapjaik. Ez azonban nem mindig vezet célra, hisz' a tehermentesítés nem biztos, hogy jobb életet teremt számukra.

Éppen a kereszthordozás, a nehézségek leküzdése, a konfliktusok önálló kezelése erősíthetné meg őket abban, hogy könnyen megtalálják a helyüket ebben a zavarodott világban.

Nyilván óvni kell őket, de nem mindentől és nem minden áron.

Meg kell nekik tanítani az ÉLETET. Ennek velejárója az is, hogy megismerjék a lemondást, a küzdést, és meg kell tanulniuk méltósággal szenvedni.

Jézus **FÖLVETTE a keresztet**. Ez a mi életünkben annyit tesz, hogy ami **élethivatás**, életút az enyém, vagyis ami kereszt arra vár, hogy én hordozzam, **azt a keresztet nekem kell fölvennem**.

1. Az életben sok fájdalmat okozhatnak a **FEL NEM VETT KERESZTEK**. →→ Ha valakinek el kellett volna indulnia egy úton, de nem tette meg, azzal szenvedést okozhat a családtagjainak, a közösségének.

2. Aztán ott vannak az ún. **LEDOBOTT KERESZTEK**: amikor valaki elindul egy úton, de menetközben azt érzi, hogy túl nehéz és nem akarja már

tovább cipelni a keresztet, akkor **egyszerű megoldásnak** tűnhet a könnyebb utat választani, **kilépni** a feladatból, hivatásból és ledobni a keresztet. Ezzel ugyancsak fájdalmat okoz a szeretteinek, társainak, hisz' **a ledobott kereszt súlya épp rájuk fog nehezedni**. Azokra, akikért élni kellene, akiket szolgálni kellene.

3. A **fel nem vett és a ledobott keresztet helyett** sokan **IDEGEN KERESZTEK**et hordoznak. Az élet egyik nagy küzdelme és értelmetlennek látszó szenvedése ott van, amikor olyan dolgokat vállalunk fel, olyan áldozatokat hozunk, olyan teendőket húzunk magunkra, amelyek **nem a mi feladataink, Amiket nem nekünk kellene cipelni**. Az idegen keresztet próbára teszik az embert, az emberi kapcsolatokat, megnyomorítják a lelket, és gúzsba kötik a boldogságot.

Máté evangéliumában a 16. fejezet 24. részben azt olvashatjuk: *Ezután Jézus így szólt tanítványaihoz: „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen”.*

Amikor valaki **felveszi és hordozza is a SAJÁT KERESZTJÉT**, az azt is jelenti, hogy **el kell tudnia helyezni** azt az életében. Elhelyezni a keresztet azt jelenti, hogy mielőtt valaki nagy súlyt vesz a vállára, meg kell találnia azt az egyensúlyt, ami **a cipekedést bírhatóvá teszi**. Azt az egyensúlyt, ami **kevésbé okoz fájdalmat, nem nyom agyon**. A felvett és hordozott kereszt után minden nap „**igazítani**” **kell** egy kicsit. Ez a kereszt az én feladatom, az én életem, az én családom, én irányítom benne a viszonyok alakulását. **Ha jól kiegyensúlyoztam a keresztet a vállamon**, akkor stabil léptekkel tudom vinni a terhet, vagyis az életem keresztjét.

Egy nagy TITOK rejlik a kereszt kettős funkciójában:

- egyrészt: nem tudom **csak** Krisztust követni, az ő keresztje nélkül; ő a keresztel együtt kell, hogy jelen legyen a gondolataimban;
- másrészt: az **életem keresztje** (a feladataim, az utam) Jézus nélkül elviselhetetlenné válhat. →→ vagyis: KRISZTUS és a KERESZT elválaszthatatlanok, összetartoznak. Kereszt nélkül nem lehet Krisztus nyomába szegődni. ___

És még egy nagy TITOK: a szeretet titka.

- Minden szeretet mögött megmutatkozik az az **erő**, amit a szenvedés tesz hitelessé;
- a másik oldalon: a szenvedés, az élet próbatételei csak szeretettel teli közegben viselhetőek el, **szeretve élhetőek túl**.

Mindannyiunk számára példaértékű, amikor pl. egy édesanya, vagy édesapa méretes keresztet cipel, az arcuk, a szemük mégis ragyog a szeretettől, mert **a családban a szeretet biztonsága megerősíti őket**.

FELTÁMADT KRISZTUS!

1924-ben történt. A szovjet kormány fokozta a vallásüldözést; számos nagygyűlést és találkozót támogatott, hogy nevetségessé tegye a vallást.

Vaszilij parancsnok szervezte a demonstrációt. A katonák megkapták a feladatukat: szedjenek össze kétezer embert, és vigyék őket a megbeszélthelyre; ők lesznek a közönség. A program már meg volt szervezve: Dr. Burdikov, a híres vallásellenes szónok fog beszédet tartani. A témája: Jézus feltámadása hazugság.

A tömeg összegyűlt, Burdikov elkezdett beszélni. Egy óra hosszáig támadta az evangéliumot, kifigurázva és nevetség tárgyává téve a keresztény vallást, és nevetett az egyházon az odakényszerített közönség előtt. Végül feltette a kérdést: „Ha valaki itt be tudja bizonyítani, hogy amit mondtam, nem igaz, az jöjjön ide most. A mikrofon az övé.”

Az emberek csendben álltak, mozdulatlanul. Senki sem merte felvenni a harcot a szónokkal. Szegény egyszerű emberek nem vehették fel a versenyt Burdikov éles eszével és szónoki képességeivel, hiába tartottak ki hitük mellett. Azonkívül, ha valaki fel is tudta volna venni a versenyt a doktorral, a katonák ott helyben megölik.

Hirtelen morajlani kezdett a tömeg, mert úgy látszott, valaki jelentkezett. Egy férfi megfontolt, lassú lépésekkel elindult a színpad felé. Egyszerű, idősödő parasztember volt. Burdikov meg volt döbbenve. Nem gondolta volna, hogy bárki is vitába mer szállni vele.

Az első pillanat sokja után azonban elkezdett nevetni magában. „Mi mondanivalója lehet ennek az öreg bolondnak? Nevetségessé teszem az egész város előtt!” – gondolta magában.

Ez alatt az idő alatt az ember odaért a pulpitushoz, és végignézett a csendes embertengeren. Keresztények ezrei féltek, hogy mi fog történni. Jó pár pillanatig nézte az idős ember a tömeget, mintha megpróbált volna belenézni minden ember szemébe. Végül ajkai két szót formáltak, a húsvéti köszöntést: „Krisztus feltámadt!”

Egy pillanatra csend lett, amíg az emberek észre nem vették, mi történt. Aztán hirtelen kétezer ember kiáltotta vissza rá a választ: „Valóban feltámadt!” Az öregember újra és újra kiáltotta a köszöntést: „Feltámadt Krisztus! – Valóban feltámadt!” Amíg a katonák le nem ráncigálták őt az emelvényről. Amikor a tömeg látta ezt, elkezdtek énekelni a húsvéti tropárt – Feltámadt Krisztus... – újra meg újra. A parancsnok haragja hiábavaló volt; egy egyszerű öregember egyházi szertartássá tette az ő ateista nagygyűlését a keleti keresztények húsvéti örömeivel: „Feltámadt Krisztus!”

*Kalapemelve, kalaplengelve gratulálunk Pacsuta Péter barátunknak, aki az idei görögkatolikus hittanverseny országos döntőjében csapatával harmadik helyezést ért el, öregbítve a Szent Miklós Iskola és a Kertvárosi Parókia hírnevét is.
Köszönjük, Péter!*